

فوتبال

پرسپولیس به ۲۴ رسید

برتری سرخ‌پوشان در دربی‌های رسمی

● با برتری پرسپولیس در دربی رفت لیگ نوزدهم، تعداد پیروزی‌های پرسپولیس در دربی‌های رسمی از رقیب سنتی خود پیشی گرفت. به گزارش وب‌سایت نود، از تاریخچه شهرآورد بیش از ۵۰ سال می‌گذرد. این دو تیم در این مدت رقابت نزدیک و پایاپایی با یکدیگر داشتند. ولی از روز شروع این رقابت استقلال از نظر تعداد پیروزی، چه در دربی‌های رسمی، چه در دربی‌های غیررسمی از رقیب خود پیش بود. از دربی برگشت لیگ یازدهم، پرسپولیس در نتیجه‌گیری در شهرآورد موفق‌تر بود. در آن مقطع استقلال ۲۱ برد در دربی‌های رسمی و ۲۴ پیروزی در مجموع دربی‌ها داشت و در سمت مقابل پرسپولیس ۱۶ بار دربی‌های رسمی و دوستانه را با برتری به پایان رسانده بود. از آن بازه زمانی به‌بعد ۱۷ دربی برگزار شده که با احتساب دربی سوپر جام که هنوز رای دادگاه CAS صادر نشده است، پرسپولیس در هشت دربی به پیروزی رسیده و آبی‌پوشان تنها در دو مسابقه برنده از زمین خارج شدند و هفت مسابقه با نتیجه مساوی به پایان رسید. با این روند نتایج پرسپولیس صاحب ۲۴ پیروزی در دربی‌های رسمی شد و استقلال را که در ۲۳ شهرآورد رسمی به پیروزی رسیده بود پشت‌سر گذاشت و این برای نخستین‌بار از زمان آغاز رقابت این دو تیم است که پرسپولیس از نظر تعداد برد از رقیب خود پیشی گرفته است. البته باید دید که رای دادگاه عالی ورزش، حکم فدراسیون فوتبال ایران را تأیید خواهد کرد یا خیر و در صورت عدم تأیید، تعداد پیروزی دو تیم در شهرآوردهای رسمی برابر خواهد شد. در مجموع دربی‌های رسمی و دوستانه، استقلال همچنان از رقیب موفق‌تر است و در ۲۶ شهرآورد به پیروزی رسیده. این در شرایطی است که پرسپولیس ۲۴ بار این موفقیت را تجربه کرده است.

سایت AFC: حواشی دربی تهران پر رنگ‌تر از اتفاقات بازی

● سایت کنفدراسیون فوتبال آسیا در گزارشی به دربی بزرگ تهران پرداخت و نوشت اتفاقات حاشیه‌ای در این دیدار پررنگ‌تر از اتفاقات بازی بود. به گزارش AFC، تیم فوتبال پرسپولیس توانست در دربی تهران که به بزرگ‌ترین دربی در سطح قاره آسیا معروف است، رقیب دیرینه خود، استقلال، را شکست دهد و سه امتیاز این دیدار را به دست بیاورد. در این دیدار حواشی خارج از مستطیل سبز آن از اتفاقات داخل زمین پررنگ‌تر بود و این مهدی عبدی بود که توانست با شوتی در محوطه جریمه، دروازه استقلال را باز کند. البته این اتفاق در حالی رقم خورد که علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان پرسپولیس، توانست پاتانی علی کریمی را مهار کند و روز به‌هافبک استقلال با دریافت کارت زرد دوم و اخراج از زمین بازی تکمیل شد. پرسپولیس با کسب سه امتیاز این دیدار توانست ۹ امتیازی شود و در کنار شهر خودرو در صدر جدول قرار گیرد. استقلال نیز بدون برد در ده پانزدهم جدول رده‌بندی است.

بیرانوند به حجازی رسید

● دربی رفت لیگ نوزدهم دیداری خاطره‌انگیز برای علیرضا بیرانوند شد. این دروازه‌بان با مهار پاتانی توانست کلین‌شیتی دیگر را به نام خود ثبت کند. این پنجمین کلین‌شیت بیرانوند در دربی بود تا با این آمار پس از مهدی رحمتی و احمدرضا عابدزاده (در ترکیب پرسپولیس و استقلال) که به‌ترتیب ۹ و ۸ کلین‌شیت در دربی داشته‌اند در کنار ناصر حجازی و وحید قلیچ در رده سوم بیشترین تعداد کلین‌شیت تاریخ شهرآورد قرار گیرد. دروازه‌بان شماره یک پرسپولیس اگر موفق به ثبت یک کلین‌شیت دیگر با این تیم در دربی شود، بالاتر از قلیچ و عابدزاده، رکورددار بیشترین تعداد کلین‌شیت با پیراهن پرسپولیس در تاریخ دربی خواهد شد. علیرضا بیرانوند این تعداد کلین‌شیت را تنها در هفت دربی ثبت کرده است. علیرضا بیرانوند در مجموع در دوران حضور در لیگ برتر آماري رویایی مقابل استقلال از خود به‌جا گذاشته است. این دروازه‌بان در ۱۲ تقابل برابر استقلال، ۹ کلین‌شیت داشته و مقابل هیچ تیمی به اندازه استقلال موفق به بسته نگه‌داشتن دروازه‌اش نشده است.

شکست استقلال در دربی ۹۰ بار دیگر هواداران این باشگاه را نگران کرده که تیمشان در این فصل هم به جایگاهی که مدنظرشان است نرسند؛ استقلالی‌ها بازی حساس هفته چهارم برابر پرسپولیس را با یک گل واگذار کردند تا حالا شرایطشان در جدول رده‌بندی لیگ بحرانی باشد؛ آنها یک امتیاز بیشتر از تیم قهرتشنین لیگ دارند و در رده پانزدهم ایستاده‌اند. با وجود تحلیل‌های زیادی که درباره دربی و دلایل شکست استقلال مطرح شده، به نظر می‌رسد یکی از مهم‌ترین دلایلی که باعث شکست این تیم شده، عدم ثبات در ترکیب و البته عدم ثبات در سیستم بازی است. آبی‌های تهرانی در این فصل، سرمربی جدیدی به نام استراماچونی آورده‌اند و به نظر، او با وجود گذشت چهار هفته از رقابت‌های لیگ و انجام کلی بازی تدارکاتی هنوز به شناخت مناسبی از بازیکنان نرسیده است؛ هرچند نباید از این مورد غافل شده که مصدومیت هم تا حدودی برنامه‌های این سرمربی ابتدایی را به‌هم ریخته است.

۳ سیستم مختلف و ۱۶ تغییر بازیکن در ۴ بازی

آندرنّا استراماچونی برای اولین دیدار استقلال در لیگ برتر مقابل ماشین‌سازی، هنوز خارجی‌های مدنظرش را نداشت؛ او برخلاف بازی‌های پیش‌فصل، برابر رقیب تبریزی دست به ریسک نزد و هیچ‌یک از بازیکنان خط میانی و خط حمله‌ای را که جدیداً به استقلال اضافه شده بودند در ترکیب نگذاشت. او برای این بازی با سیستم ۲-۴-۴ به میدان رفت و سرانجام هم در دقایق پایانی با یک گل دروازه‌اش

باز شد تا فصل را با یک شکست شروع کرده باشد. برای بازی خانگی این تیم مقابل فولاد، استراماچونی چهار تغییر در ترکیب تیمش در مقایسه با دیدار نخست به وجود آورد، ولی سعی کرد با همان سیستم بازی نخست به میدان برود؛ سیاوش یزدانی و عارف غلامی به‌جای دانشگر و طاهرخانی در قلب خط دفاعی به میدان رفتند و قانّدی و شیخ دیاباته هم به‌جای تبریزی و محسن کریمی در خط حمله ایستادند تا این تیم مشکلاتی را که در دیدار نخست داشت به دست فراموشی بسپارد. با وجود این تغییرات اما استقلال دوباره در دقایق پایانی بازی گل خورد تا این‌بار، بازی برده را با یک مساوی عوض کند و فقط به یک امتیاز رضایت دهد.دیدار با نفت مسجدسلیمان در هفته سوم رقابت‌های لیگ برتر، جایی بود که استراماچونی، هم سیستم بازی‌اش را عوض کرد و هم اینکه دوباره در مقایسه با هفته دوم، چهار تغییر در ترکیب تیمش به وجود آورد. برخلاف دو بازی قبلی که به نظر می‌رسید او با سیستم ۲-۴-۴ به میدان رفته، در این بازی با اضافه‌کردن محسن کریمی به خط حمله تلاش کرد با سیستم ۳-۳-۴ به میدان برود و از مسجدسلیمان دست پر برگردد. استرا، علاوه‌بر محسن کریمی، سه تغییر دیگر هم در ترکیب تیمش به وجود آورد و این‌بار دانشگر، میلچ و آرش رضاوند را از ابتدا در ترکیب گذاشت تا دوباره در مقایسه با بازی دوم، چهار تغییر اعمال کرده باشد. اما تغییر نفرات و تغییر سیستم بازی جواب نداد تا باز هم این تیم با یک تساوی یک-یک به دربی، حساس‌ترین بازی فصل، برسد.

برای دربی هم اما استراماچونی ترک عادت نکرد، درست که او فرشید اسماعیلی و دیاباته را به دلیل محرومیت و مصدومیت از دست داد، ولی به‌ناگاه با اعمال چهار تغییر در مقایسه با هفته سوم و البته با اتخاذ سیستمی جدیدتر پا به میدان گذاشت. این‌بار استراماچونی برای مقابله با پرسپولیس به سیستم ۱-۶-۳ رو آورد تا بتواند با حفظ تعادل در نقاط مختلف زمین برنامه‌های پرسپولیس را خنثی کند. به همین منظور این‌بار عارف غلامی، مسعود ریگی و علی کریمی به ترکیب اصلی برگشتند و مرتضی تبریزی هم به‌جای دیاباته مصدوم وارد زمین شد. در این بین، باز هم این تغییرات سودی به حال استراماچونی نداشت و او بازی را با یک گل واگذار کرد.فارغ از بدشانسی‌هایی که این تیم آورد، از گل‌هایی که در تانیه‌های پایانی خورده و پاتانی‌ای که در دربی هدر داده، به نظر می‌رسد مهم‌ترین مشکلی که این روزها تیم آبی‌پوش تهرانی با آن روبه‌روست، عدم ثبات در سیستم بازی و نهایی‌نشدن ترکیب ۱۱ نفره استراماچونی است؛ موردی که شاید به مرور زمان برطرف شده و این تیم به ثبات نسبی برسد.

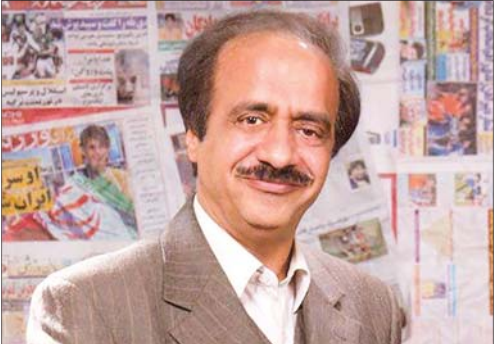
یک سیستم و ۶ تغییر بازیکن در ۴ بازی

برخلاف استقلال که تا به اینجای فصل تغییرات زیادی در ترکیب و سیستم تیمش به وجود آورده، پرسپولیسی‌ها زیاد متغیر نبوده‌اند؛ کالدرون هم اگرچه مثل استراماچونی، در این فصل به لیگ ایران اضافه شده، ولی تلاش زیادی کرده به شاکله اصلی تیمش و بازیکنانی که مدنظر دارد، زیاد دست نزند؛ فارغ از محرومیت‌های بیرانوند که یکی در میان

آینده

آینده گزارشگری را روشن نمی بینم

بهروان: فردوسی‌پور چرا کنار گذاشته شد؟

سپهر خرمی: شاید کمتر کسی تصور می‌کرد که روزی حواشی گزارشگرهای فوتبالی به حدی برسد که هواداران این رشته ورزشی به‌جای لذت‌بردن از صحبت‌های گزارشگر، صرفاً به دنبال ایراد یا «سوتی‌گرفتن» از گزارشگر مسابقه باشند. این روزها اما اشتباهات عجیب‌وغریب گزارشگران و آمار و اطلاعات اشتباهی که روی آنتن زنده تلویزیونی می‌گویند، باعث شده تا صدای بیننده‌های تلویزیونی بلند شود. فضای مجازی پر شده از جملات و فکت‌های عجیب توسط گزارشگران؛ با کنارگذاشتن عادل فردوسی‌پور و مهاجرت مزدک میرزایی حالا بیش از پیش فقدان یک گزارشگر خوب از رسانه‌ای که قرار بود ملی باشد احساس می‌شود. عباس بهروان، گزارشگر قدیمی فوتبال و سایر ورزش‌ها در دهه ۶۰ در گفت‌وگو با «شرق» درباره حواشی و اتفاقات اخیر که بین گزارشگرها رخ داده و همین‌طور تریبونی که از فردوسی‌پور گرفته شده صحبت کرد. او عقیده دارد دوران روشن گزارشگری در تلویزیون رو به افول رفته و دوران غیر روشن فرارسیده است و حالا سبک‌وسایق گزارشگری بیشتر به گزارش‌های اینترنتی شبیه شده تا گزارش‌های تلویزیونی. همچنین بهروان انتقادی را درباره صداوسیما و سیاست کلی این ارگان مطرح کرده که چرا فردوسی‌پوری که ۲۰ سال وقتش را در این رسانه گذاشت و البته صداوسیما نیز در این ۲۰ سال برای او هزینه کرد باید بیرون از گود باشد.

آقای بهروان مدت‌هاست که از شما خبری نیست. این روزها مشغول به کاری هستید؟

اول خدمت شما عرض کنم ممنون بابت تماسی که گرفتید. دوم

اینکه من این روزها با صداوسیمای اصفهان و گاهی هم با شبکه سه همکاری می‌کنم. برای یکی از روزنامه‌های ورزشی هم هرازچندگاهی

مطلب ورزشی می‌نویسم و به اجرای برنامه‌های صحنه‌ای می‌پردازم. خلاصه که زندگی را به این شکل می‌گذرانیم.

ک نظر شما درباره تغییرات مجربان و گزارشگرهای تلویزیون چیست؟

متأسفانه حساب‌و‌کتابی دراین‌باره وجود ندارد. در دورانی که ما حضور داشتیم، برای هر گزارشگر فیلترهای متعددی طراحی می‌شد که همین‌طور بدون برنامه و کار اصولی کسی نتواند وارد بخش اجرا و گزارش شود. کلاس‌هایی در نظر گرفته می‌شد و تا زمانی که نمی‌توانستیم این کلاس‌ها را با نمره قابل‌قبول رد کنیم، اصلاً اجازه

ورزش

عکس ساحت ایهامیان، ایران

استقلال به مربی‌اش باخت یا پرسپولیس؟

با رادو در ترکیب اصلی قرار گرفته‌اند، کالدرون تغییرات اندکی داشته است. این سرمربی آرژانتینی در چهار دیداری که در این فصل داشته، با همان سیستم ۲-۴-۴ به میدان رفته و دست به تغییرات گسترده سیستمی نزده است. او در دیدار با تراکتور در هفته دوم، در مقایسه با دیدار نخستش مقابل پارس جنوبی جم فقط یک تغییر در ترکیب به وجود آورد و آن هم استفاده از سیامک نعمتی به‌جای امیر روستایی بود. البته این تک‌تغییر هم مانع از شکست پرسپولیس که تنها شکست این تیم در لیگ برتر است، نشد. کالدرون بیشترین تغییر در ترکیب را در بازی سوم و جدال با صنعت نفت داشت که کنعانی، انصاری، رسن و جوینیور را از ابتدا در ترکیب گذاشت تا سیدجلال، نادری، امیری و نعمتی در مقایسه با دیدار هفته دوم روی نیمکت بنشینند. حاصل این تغییرات اما برتری پرسپولیس با یک گل بود که آن هم توسط مدافعشان؛ یعنی کنعانی‌زادگان زده شد. برای بازی دربی، برخلاف تصور، کالدرون (همچنان بدون درنظرگرفتن تغییرات دروازه‌بان) تغییرات زیادی در ترکیب و سیستم بازی‌اش به وجود نیآورد و فقط وحید امیری را در مقایسه با دیدار قبلی به‌جای بشار رسن در ترکیب اصلی گذاشت. این تغییرات اندک و البته ثبات در اتخاذ سیستم به‌علاوه شناخت خوبی که پرسپولیسی‌ها از بازی یکدیگر داشته‌اند به نظر می‌رسد برگ برنده این تیم در دربی شد. هرچند البته پرسپولیس کالدرون هم چندان زیبا بازی نمی‌کند و تا به اینجای فصل، انتظارات هواداران برای بازی‌های جذاب را برآورده نکرده است.

یادداشت

آیا کشتی هنوز ورزش اول ایران است؟

امید توفیقی
روزنامه‌نگار

● رقابت‌های جهانی ۲۰۱۹ کشتی در نورسلطان قزاقستان فرصت خوبی است که از زاویه‌ای دیگر ورزش ملی کشورمان را رصد کنیم؛ زبان ریاضی و نقد کفی، آسان‌ترین راهی است که همواره در ورزش ایران دستاویز موافقان و مخالفان تیم‌های مدیریتی و فنی قرار می‌گیرد، نگاهی که ریشه آن سیاه و سفید دیدن است و گویی این رویکرد غلط به بخشی از فرهنگ ما تبدیل شده است. در هر صورت این واقعیت زبان ریاضی را کسی نمی‌تواند انکار کند که در دو دوره اخیر مسابقات جهانی کشتی در اوزان ده‌گانه آزاد و فرنگی ۴۰ نماینده از ایران روی تشک رفتند و سهم آنها فقط یک مدال طلا بود؛ این یعنی زنگ خطر برای کشتی ایران در المپیک ۲۰۲۰ توکیو. اساساً باید پرسید آیا کشتی هنوز هم ورزش اول ایران است؟ پاسخ به این سؤال را از همان ریاضی باید یابد کرد که گرچه بیش از ۶۰ درصد مدال‌های تاریخ ورزش ایران در بازی‌های المپیک را کشتی‌گیران تصاحب کرده‌اند، اما بر کسی پوشیده نیست که در پنج دوره اخیر بازی‌های المپیک یعنی از المپیک ۲۰۰۰ سیدنی به این سو، منهای المپیک ۲۰۱۶ لندن، کشتی از نظر مرغوبیت مدال هیچ‌گاه حرف اول ورزش ایران را نزده است؛ فارغ از هرگونه تعصب نسبت به تیم مدیریتی و فنی حال حاضر و سابق کشتی و ضمن احترام به تمام قهرمانان و ورزشکاران سابق و کنونی کشتی تامل در چند نکته درباره این ورزش خالی از لطف نیست.

۱. در حالی آمار رسمی تعداد کشتی‌گیران فعال در سطح کشور بیش از ۱۱۰ هزار نفر است که این آمار از نظر کمی برای کشتی نگران‌کننده است، چراکه باید توجه داشت این عدد نصف آمار ورزش المپیکی و مدال‌آور توکائوند و یک‌سوم ورزش‌های پایه و مدال‌آور ژیمناستیک و شنا بوده و می‌تواند گویای تغییر نگاه فرهنگی به کشتی باشد.
۲. اگر معهود قهرمانان چندین نسل کشتی را فاکتور بگیریم، به زحمت می‌توان قهرمانی را یافت که فرزند خود را روانه تشک کشتی کرده باشد، وقتی خود قهرمانان از حضور فرزندانشان در کشتی ابا دارند، طبیعی‌ناید انتظار داشت این ورزش خانوادگی باشد!
۳. کشتی ورزش سخت و طاقت‌فرسایی است و برای رسیدن به قله افتخار آن باید مرارت زیادی کشید و لزوماً هرکس مشقت بکشد، به قله افتخار نخواهد رسید و اگر هم به قله افتخار برسد، بهره مالی متناسب با مشقت‌هایش نخواهد داشت.
۴. همین سخت و طاقت‌فرسایودن کشتی، همواره کشتی‌گیران را در معرض انواع آسیب‌های ورزشی قرار می‌دهد و خانواده‌های امروز به‌راحتی زیر بار این موضوع نمی‌روند.
۵. با توجه به پیشرفت بهداشت و از طرفی جنس ورزش کشتی، خانواده‌ها به زحمت رضایت می‌دهند فرزندان در معرض بیماری‌های پوستی قرار بگیرند، حتی اگر باشگاه‌ها نهایت تلاش را برای حفظ مسائل بهداشتی داشته باشند.
۶. کشتی‌گیر را مربی سازنده می‌سازد، مربیان بسیاری بوده و هستند که شاگردان آنها بارها بر سکوی افتخار مسابقات قاره‌ای جهانی و المپیک ایستاده‌اند؛ اما کسی آنها را ندیده، طبیعی است که آنها نیز انگیزه‌های خود را به‌تدریج از دست داده‌اند.

۷. اگر سری به سالن مسابقات و تمرین ورزش‌هایی مثل توکائوند بیندازد، حضور پررنگ پدران و مادران در کنار فرزندانشان را به‌خوبی مشاهده می‌کنید و آنها دست‌کم با اطمینان خاطر فرزند خود را راهی این قبیل ورزش‌ها می‌کنند، درحالی‌که در کشتی هیچ‌گاه چنین شرایطی مهیا نبوده و نیست.
۸. سطح فکر و فرهنگ مردم تغییر کرده است، دیگر نمی‌توان مانند گذشته کشتی را یگانه راه پهلوانی پنداشت و شعاردادن کارساز نیست؛ زندگی امروز این امکان را فراهم آورده است که نه‌تنها در ورزش که در هر زمینه دیگری باید مرام و مسلک پهلوانی داشت.
۹. با وجود این بسیاری از مردم کشتی را طور دیگری دوست دارند و از دیدن میزابت کشتی‌گیران با وجد می‌آیند و شاید این تنها نکته امیدبخشی باشد که می‌تواند کشتی را به اوج برگرداند!
۱۰. با وجود نکاتی که بیان شد، هیچ‌کس از زمین‌خوردن کشتی خوشحال نخواهد شد و گرچه برخی نکات فوق و تغییر ذهنیت خانواده‌ها درباره کشتی کار بسیار سختی است، اما به نظر می‌رسد تیم جدید مدیریتی فدراسیون کشتی باید طرحی نو دراندازد و دلخوش به استقبال جسته و گریخته کشتی‌گیران در نقاط مختلف کشور نباشد و بخشی از انگیزه‌ها را به جوانان و خانواده‌ها را برای حضور در کشتی برگرداند.

برنامه

● سه‌شنبه ۲، مهر
بارسلونا – ویارئال ۲۲:۳۰
برشا – یوونتوس ۲۲:۳۰
آرسنال – تاتنهام ۲۲:۱۵
پرستون – منچستر سیتی ۲۲:۱۵
کالجستر – تاتنهام ۲۲:۱۵